

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בן שלוה בנכסי אביו בחיי אביו, ומת - בנו מוציא מיד הלקוחות, וזו היא שקשה בדיני ממונות.	שלחו מתם:											◊ ■	קנט:
לזה מאי מפיק?												⚡	קנט:
ועוד, לקוחות מאי עבדיתיה?												⚡	קנט:
בן שמכר בנכסי אביו בחיי אביו, ומת - בנו מוציא מיד הלקוחות, וזו היא שקשה בדיני ממונות, ולימרו ליה: אבוך מזבין ואת מפיק?	אלא אי איתמר הכי איתמר:											◊ ■	קנט:
ומאי קושיא? דלמא מצי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא, תדע דכתיב: (תהלים מ"ה) תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ												⚡	קנט:
בן בכור שמכר חלק בכורה בחיי אביו, ומת בחיי אביו - בנו מוציא מיד הלקוחות, וזו היא שקשה בדיני ממונות, אבוה מזבין איהו מפיק?	אלא אי קשיא הא קשיא:											◊ ■	קנט:
וכי תימא, הכא נמי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא												⚡	קנט:
אי מכח אבוה דאבא קא אתיא, בחלק בכורה מאי עבדיתיה?												!	קנט:
ומאי קושיא? דלמא מצי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא ובמקום אב קאימנא												⚡	קנט:
היה יודע לו עדות בשטר עד שלא נעשה גזלן, ונעשה גזלן - הוא אינו מעיד על כתב ידו, אבל אחרים מעידין. השתא איהו לא מהימן, אחריו מהימני? וזו היא שקשה בדיני ממונות.	אלא אי קשיא הא קשיא:											◊ ■	קנט:
מאי קושיא? דלמא כגון שהוחזק כתב ידו בב"ד												⚡	קנט:
היה יודע לו עדות בשטר עד שלא תפול לו בירושה - הוא אינו יכול לקיים כתב ידו, אבל אחרים יכולין לקיים כתב ידו.	אלא אי קשיא הא קשיא:											◊ ■	קנט:
ומאי קושיא? דלמא הכא נמי, כגון שהוחזק כתב ידו בב"ד												⚡	קנט:
היה יודע לו בעדות עד שלא נעשה חתנו, ונעשה חתנו - הוא אינו מעיד על כתב ידו, אבל אחרים מעידין. הוא לא מהימן, אחריו מהימני?	אלא אי קשיא הא קשיא:											◊ ■	קנט:
וכי תימא, הכי נמי כגון שהוחזק כתב ידו בב"ד												!	קנט:
אף על פי שלא הוחזק כתב ידו בבית דין	והא אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:											⚡	קנט:
ומאי קושיא? דלמא גזירת מלך היא דאיהו לא מהימן ואחריו מהימני, ולא משום דמשקר דאי לא תימא הכי, משה ואהרן לחותנם משום דלא מהימני הוא? אלא גזירת מלך הוא שלא יעידו להם, ה"נ גזירת מלך הוא שלא יעיד על כתב ידו לחותנו												⚡	קנט:
אלא, לעולם כדאמרין מעיקרא, ודקא קשיא לך תחת אבותיך יהיו בניך ההוא בברכה כתיב.												!	קנט:
ומי מצית אמרת בברכה כתיב, אבל לענין דינא לא?												⚡	קנט:
נפל הבית עליו ועל אביו, עליו ועל מורישיו, והיתה עליו כתובת אשה ובעל חוב, יורשי האב אומרים: הבן מת ראשון ואח"כ מת האב, ובעל חוב אומר: האב מת ראשון ואחר כך מת הבן	והתניא:											⚡	קנט:
מאי לאו יורשי האב - בני, מורישיו - אחי												⚡	קנט:
ואי סלקא דעתך לא מצי אמר מכח אבוה דאבא קאתינא, דכי כתיב תחת אבותיך יהיו בניך - בברכה כתיב, כי מת הבן ואח"כ מת האב מאי הוי? נימא להו בע"ח: ירושת אבוהון קא שקילנא												⚡	קנט:
לא, יורשי האב - אחיו, מורישיו - אחי דאבוה.												!	קנט:
בן מהו שיירש את אמו בקבר להנחיל לאחין מן האב?	בעו מיניה מרב ששת:											⚡	קנט:
האב שנשבה ומת בנו במדינה, ובן שנשבה ומת אביו במדינה - יורשי האב ויורשי הבן יחלוקו	אמר להו רב ששת, תניתוה:											⚡	קנט:
היכי דמי?												⚡	קנט:
אילימא כדקתני												!	קנט:
הי נינהו יורשי האב והי נינהו יורשי הבן?												⚡	קנט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אלא לאו הכי קאמר: אב שנשבה ומת בן בתו במדינה, ובן בתו שנשבה ומת אבי אמו במדינה, ולא ידעין הי מינייהו מית ברישא - יורשי האב ויורשי הבן יחלוקו											!	!	◇	קנט:		
ואם איתא, נהי נמי דבן מת ברישא, לירתיה לאבוה דאמיה בקבריה ולירתניהו לאחוה מן אבוה											‡		◇	קנט:		
אלא לאו שמע מינה: אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחיו מאב.													◇	קנט:		
נפל הבית עליו ועל אמו - אלו ואלו מודים שיחלוקו	רב אחא בר מניומי לאביי, אף אנן נמי תנינא:											■	■	◇	קנט:	
ואם איתא, נהי נמי דבן מת ברישא, לירתיה לאמיה בקבריה ולירתו אינהו לאחי מאבוה												‡		◇	קנט:	
אלא לאו שמע מינה: אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחיו מן האב, שמע מינה.													■	◇	קנט:	
וטעמא מאי?												^		◇	קנט:	
נאמרה סיבה בכך ונאמרה סיבה בבעל, מה סיבה האמורה בבעל - אין הבעל יורש את אשתו בקבר, אף סיבה האמורה בכך - אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחיו מן האב.	אביי:												!	◇	קנט:	
ההוא דאמר ליה לחבריה: נכסי דבר סיסין מזבנינא לך, הואי חדא ארעא דהוה מיקריא דבי בר סיסין, אמר ליה: הא לאו דבי בר סיסין היא, ואיקרוי הוא דמיקריא דבי בר סיסין, אתא לקמיה דרב נחמן														○	◇	קנט:
אוקמה בידא דלוקח.	[רב נחמן]													■	◇	קנט:
דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה.	רבא לרב נחמן:													■	◇	קנט:
ורמי דרבא אדרבא, ודרב נחמן אדרב נחמן														‡	◇	קנט:
דההוא דא"ל לחבריה: מאי בעית בהאי ביתא? אמר ליה: מינך זבינתה ואכלית שני חזקה, אמר ליה: אנא בשכונני גואי הואי אתא לקמיה דרב נחמן														○ ‡	◇	קנט:
זיל ברור אכילתך.	אמר ליה: [רב נחמן]													‡	◇	קנט:
דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה.	רבא לרב נחמן:													■ ‡	◇	קנט:
קשיא דרבא אדרבא, ודרב נחמן אדרב נחמן														‡	◇	קנט:
דרבא אדרבא לא קשיא: הכא מוכר קאי בנכסיה, התם לוקח קאי בנכסיה.														!	◇	קנט:
דרב נחמן אדרב נחמן לא קשיא: הכא כיון דאמר ליה דבי בר סיסין ומיקריא דבי בר סיסין, עליה דידיה רמיא לגלויי דלאו דבי בר סיסין היא, הכא לא יהא אלא דנקיט שטרא, מי לא אמרינן ליה קיים שטרך וקום בנכסי?														!	◇	קנט:
הדרן עלך מי שמת															◇	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קס.
גט פשוט - עדיו מתוכו, מקושר - עדיו מאחוריו.													קס.
פשוט שכתבו עדיו מאחוריו, מקושר שכתבו עדיו מתוכו - שניהם פסולין.													קס.
מקושר שכתבו עדיו מתוכו - כשר, מפני שיכול לעשותו פשוט.	רבי חנינא בן גמליאל:												קס.
הכל כמנהג המדינה.	רבן שמעון בן גמליאל:												קס.
גט פשוט - עדיו בשנים, ומקושר - בשלשה.													קס.
פשוט שכתב בו עד אחד, ומקושר שכתב בו שני עדים - שניהם פסולין.													קס.
מנהגי מילי?													קס.
דאמר קרא: (ירמיהו לב) שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים, שדות בכסף יקנו וכתוב בספר - זה פשוט, וחתום - זה מקושר, והעד - שנים, עדים שלשה, הא כיצד? שנים לפשוט, שלשה למקושר.	רבי חנינא:												קס.
ואיפוך אנא													קס:
מתוך שנתרבה בקשריו נתרבה בעדיו.													קס:
מהכא: (ירמיהו ל"ב) ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי, ואקח את ספר המקנה - זה פשוט, את החתום - זה מקושר, ואת הגלוי - זה פשוט שבמקושר, המצוה והחקים - אלו דברים שבין פשוט למקושר, הא כיצד? זה עדיו שנים וזה עדיו שלשה, זה עדיו מתוכו וזה עדיו מאחוריו.	רפרם:												קס:
ואיפוך אנא													קס:
מתוך שנתרבה בקשריו נתרבה בעדיו.													קס:
מהכא: (דברים י"ט) על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר, אם תקיים עדותן בשנים, למה פרט לך בשלשה? לומר לך: שנים לפשוט, שלשה למקושר.	רמי בר יחזקאל												קס:
ואיפוך אנא													קס:
מתוך שנתרבה בקשריו נתרבה בעדיו.													קס:
והני להכי הוא דאתו? כל חד וחד למילתיה הוא דאתא													קס:
(ירמיהו ל"ב) שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום - עצה טובה קא משמע לך, ואקח את ספר המקנה הכי הוא מעשה, על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים - להקיש שלשה לשנים, בפלוגתא דרבי עקיבא ורבנן	לכדתניא:												קס:
אלא, מקושר מדרבנן, וקראי אסמכתא בעלמא.													קס:
וטעמא מאי תקינו רבנן מקושר?													קס:
אתרא דכהני הוו, והוו קפדי טובא ומגרשי נשיהו, ועבדי רבנן תקנתא, אדהכי והכי מיתבא דעתייהו.													קס:
התינח גיטין, שטרות מאי איכא למימר?													קס:
כדי שלא תחלק בין גיטין לשטרות.													קס:
היכן עדים הותמין?													קס:
בין קשר לקשר	רב הונא:												קס:
אהורי הכתב וכנגד הכתב מבוזין.	רב ירמיה בר אבא:												קס:
לרב הונא דאמר בין קשר לקשר, קא סלקא דעתין בין קשר לקשר מגואי	רמי בר חמא לרב חסדא:												קס:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והא ההוא מקושר דקאתא לקמיה דרבי												◊	קס:
ואמר רבי: אין זמן בזה?												◊	קס:
אמר ליה רבי שמעון רבי רבי: שמא בין קשריו מובלע?													קס:
פלייה וחזייה	[רבי]											◊	קס:
ואם איתא אין זמן בזה ואין עדים בזה מיבעיא ליה													קס:
מי סברת בין קשר לקשר מגואי? לא, בין קשר לקשר מאבראי.	אמר ליה: [רב חסדא]											◊	קס:
וניחוש דלמא זיף וכתב מאי דבעי, וחתימי סהדי?												◊	קס:
דכתיב ביה: שריר וקיים.												◊	קס:
וניחוש דלמא כתב מאי דבעי, והדר כתב שריר וקיים אחרניא												◊	קס:
חד שריר וקיים כתבינן, תרי שריר וקיים לא כתבינן.												◊	קס:
וליחוש דלמא מחיק ליה לשריר וקיים, וכתב מאי דבעי והדר כתב שריר וקיים												◊	קס:
תלויה מקוימת כשרה, מחק - פסול ואע"פ שמקום. ולא אמרו מחק פסול - אלא במקום שריר וקיים וכשיעור שריר וקיים.	הא אמר ר' יוחנן:											◊	קס:
ולר' ירמיה בר אבא דאמר: אחורי הכתב וכנגד הכתב מבחוזן, ליחוש דלמא כתיב מגואי מאי דבעי ומחתימ סהדי יתירי מאבראי, ואמר: אנא לרבות בעדים הוא דעבד?	[רמי בר חמא לרב חסדא]											◊	קסא:
מי סברת עדים כסדרן חתימי? עדים ממש למעלה חתימי.	א"ל: [רב חסדא]											◊	קסא:
וליחוש דלמא מתרמיא ריעותיה בשיטה אחרונה, וגייז ליה לשיטה אחרונה וגייז ליה לראובן בהדיה, ומתכשר בבן יעקב עד												◊	קסא:
בן איש פלוני עד - כשר	דתנן:											◊	קסא:
דכתיב ראובן בן בחד דרא, ויעקב עד עלויה.												◊	קסא:
וליחוש דלמא גייז ליה לראובן בן, ומתכשר ביעקב עד												◊	קסא:
איש פלוני עד - כשר	דתנן:											◊	קסא:
דלא כתיב עד.												◊	קסא:
ואיבעית אימא: לעולם דכתב עד, דידיעין בה דהא חתימות יד לאו דיעקב הוא.												◊	קסא:
ודלמא בשמיה דאבוה חתם												◊	קסא:
לא שביק איניש שמיה דידיה וחתים בשמיה דאבוה.												◊	קסא:
ודלמא סימנא בעלמא הוא דשוויה												◊	קסא:
דהא רב צייר כוורא, ר' חנינא צייר חרותא, רב חסדא - סמ"ך, רב הושעיא - עי"ן, רבא בר רב הונא - מכותא												◊	קסא:
לא חציף אינש לשווייה לשמיה דאבוה סימנא.												◊	קסא:
למה לך כולי האי? כל מקושר שאין עדין כלין בשיטה אחת - פסול.	מר זוטרא:											◊	קסא:
כל המחקין כולן צריך שיכתוב ודין קיומיהון. וצריך שיחזור מענינו של שטר בשיטה אחרונה	ר' יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן:											◊	קסא:
מאי טעמא?												◊	קסא:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא בתרא-גט פשוט	מימרא	מאן דאמר											
לפי שאין למדין משיטה אחרונה.	רב עמרם:											◇	קסב.
מנא לך הא?	רב נחמן לרב עמרם:											◇	קסב.
הרחיק את העדים שני שיטין מן הכתב - פסול, שיטה אחת - כשר	אמר ליה[רב עמרם], דתניא:											◇	קסב.
מאי שנא שני שיטין? דלמא מזויף וכתב, שיטה אחת נמי מזויף וכתב												◇	קסב.
אלא לאו שמע מינה: אין למדין משיטה אחרונה, שמע מינה.												◇	קסב.
שיטה ומחצה, מאי?	איבעיא להו:											◇	קסב:
הרחיק את העדים שני שיטין - פסול	תא שמע:											◇	קסב:
הא שיטה ומחצה - כשר.												◇	קסב:
שיטה אחת - כשר	אימא סיפא:											◇	קסב:
שיטה אחת הוא דכשר, הא שיטה ומחצה - פסול												◇	קסב:
אלא מהא ליכא למשמע מינה.												◇	קסב:
מאי הוי עלה?												◇	קסב:
הרחיק את העדים שני שיטין מן הכתב - פסול, פחות מכאן - כשר	ת"ש, דתניא:											◇	קסב:
הוי ארבעה וחמשה עדים חתומין על השטר, ונמצא אחד מהן קרוב או פסול - תתקיים עדות בשאר.												◇	קסב:
מסייע ליה לחזקיה												◇	קסב:
מלאהו בקרובים - כשר ואל תתמה, שהרי אויר סוכה פוסל בשלשה, סכך פסול פוסל בארבעה.	דאמר חזקיה:											◇	קסב:
שני שיטין שאמרו - הן ואוירן, או דלמא הן ולא אוירן?	איבעיא להו:											◇	קסב:
מסתברא דהן ואוירן, דאי סלקא דעתך הן ולא אוירן, שיטה אחת בלא אוירה למאי חזיא? אלא ש"מ: הן ואוירן, שמע מינה.	רב נחמן בר יצחק:											◇	קסג.
שני שיטין שאמרו - בכתב ידי עדים ולא כתב ידי סופר מ"ט? דכל המזויף, לאו לגבי ספרא אזיל ומזויף.	רבי שבתי אמר משמיה דחזקיה:											◇	קסג.
וכמה?												◇	קסג.
כגון לך זה על גבי זה	רב יצחק בן אלעזר:											◇	קסג.
שני שיטין וארבעה אוירין.	אלמא קסבר: [רב יצחק בן אלעזר]											◇	קסג.
כגון למ"ד מלמעלה וכ"ף מלמטה	רב חייה בר אמי משמיה דעולא:											◇	קסג.
שני שיטין ושלושה אוירין.	אלמא קסבר: [עולא]											◇	קסג.
כגון ברוך בן לוי בשיטה אחת	רבי אבהו:											◇	קסג.
שיטה אחת ושני אוירין.	קא סבר: [רבי אבהו]											◇	קסג.
לא שנו אלא בין עדים לכתב, אבל בין עדים לאשרתא - אפילו טובא נמי כשר.	רב:											◇	קסג.
מאי שנא שנו בין עדים לכתב? דלמא מזויף וכתב מאי דבעי וחתימי סהדי, בין עדים לאשרתא נמי מזויף וכתב מאי דבעי וחתימי סהדי?												◇	קסג.
דמטייט ליה.												◇	קסג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קסג
א"ה, בין עדים לשטר נמי מטייט ליה		⚡										קסג
אמרי: סהדי אטיוטא הוא דחתימי.		!										קסג
בין עדים לאשרתא נמי, אמרי: בי דינא אטיוטא הוא דחתימי		⚡										קסג
בי דינא אטיוטא לא חתימי.		!									◇	קסג
וליהוש דלמא גיז ליה לעילא, ומחיק ליה לטיוטא וכתב מאי דבעי ומחתים סהדי		⚡									◇	קסג
שטר הבא הוא ועדיו על המחק - כשר	ואמר רב:	⚡ ■										קסג
הניחא לרב כהנא דמתני לה משמיה דשמואל - שפיר, אלא לרב טביומי דמתני לה משמיה דרב - מאי איכא למימר?		⚡									◇	קסג:
כל כי האי גוונא, אין מקיימין אותו מן האשרתא שבו אלא מן העדים שבו.	קסבר: [רב]	!									◇	קסג:
לא שנו אלא בין העדים לכתב, אבל בין עדים לאשרתא - אפילו שיטה אחת פסול.	רבי יוחנן:	■									◇	קסג:
מאי שנא בין עדים לאשרתא? דלמא גיז לעילאי וכתב הוא ועדיו בשיטה אחת, וקסבר: שטר הבא הוא ועדיו בשיטה אחת - כשר. אי הכי, בין עדים לכתב נמי, דלמא גיז ליה לעילאי וכתב מאי דבעי וחתימי סהדי?		⚡									◇	קסג:
שטר הבא הוא בשיטה אחת ועדיו בשיטה אחרת - פסול.	קא סבר: [רבי יוחנן]	! ■									◇	קסג:
וליהוש דלמא כתב הוא ועדיו בשיטה אחת, ואמר: אנא לרבות בעדים הוא דעבדי?		⚡									◇	קסג:
כל כי האי גוונא, אין מקיימין אותו מן העדים שלמטה אלא מן העדים שלמעלה.	קא סבר: [רבי יוחנן]	! ■									◇	קסג:
שטר הבא הוא ועדיו על המחק - כשר.	גופא, אמר רב:										◇ ■	קסג:
ואם תאמר: מוחק וחוזר ומוחק											⚡	קסד.
אינו דומה נמחק פעם אחת לנמחק שתי פעמים.											!	קסד
וליהוש דלמא שדי דיותא אמקום עדים מעיקרא ומחיק ליה, דכי הדר מחיק ליה להאי, הוה ליה אידי ואידי נמחק שתי פעמים											⚡	קסד.
קסבר רב: אין העדים חותמין על המחק אלא אם כן נמחק בפניהם.	אביי:	! ■									◇	קסד.
הוא על הנייר ועדיו על המחק - כשר וניהוש דלמא מחיק ליה וכתב מאי דבעי, והוי ליה הוא ועדיו על המחק	מיתבי:										⚡ ■	קסד.
דכתבי הכי: אנהנא סהדי חתמנא על מחקא ושטרא כתב על ניירא.											!	קסד.
דכתבי היכא?											^	קסד.
אי מלתחת											!	קסד.
גיז ליה											⚡	קסד.
אי עילאי											!	קסד.
מחיק ליה											⚡	קסד.
דכתבי בין סהדא לסהדא.											!	קסד.
אי הכי, אימא סיפא:											⚡	קסד.
הוא על המחק ועדיו על הנייר - פסול	[סיפא]										⚡ ■	קסד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמאי פסול? הכא נמי נכתבו הכי: אנהנא סהדי חתמנא על ניירא ושטרא על מחקא השתא נמי מאי אמרת? מוחק חוזר ומוחק הא אמרת: אינו דומה נמחק פעם אחת לנמחק שתי פעמים												קסד
הני מילי היכא דחתימי סהדי אמחקא, היכא דלא חתימי סהדי אמחקא אלא אניירא - לא ידע.												קסד
וליתי מגילתא אחריתי ולמחוק ולידמי												קסד
לא דמי מחקא דהא מגילתא למחקא דהא מגילתא.												קסד
ולקבלה לחתימות ידא דסהדי בבי דינא, ולמחוק ולידמי												קסד
אינו דומה נמחק בן יומו לנמחק בן שני ימים.	רב הושעיא:											קסד
ולישיהיה												קסד
חיישינן לב"ד טועין.	רבי ירמיה:											קסד
מקושר וכו'.	רבי חנינא בן גמליאל:											קסד
והלא אינו דומה זמנו של זה לזמנו של זה - פשוט, מלך שנה - מונין לו שנה, שתיים - מונין לו שתיים - מקושר, מלך שנה - מונין לו שתיים, שתיים - מונין לו ג', וזימנן דיוזף מיניה זוי במקושר ומיתרמי ליה זוזי ביני ביני ופרע ליה, וא"ל: הב לי שטרא, ואמר ליה: אירכס לי, וכתב ליה תברא, וכי מטי זמניה משוי ליה פשוט, וא"ל: הבני השתא דיופת מינא?	השיב רבי לדברי ר' חנינא בן גמליאל:											קסד
אין כותבין שובר.	קא סבר: [רבי חנינא בן גמליאל]											קסד
ומי בקי רבי במקושר?												קסד
והא ההוא מקושר דאתא לקמיה דרבי												קסד
ואמר רבי: שטר מאוחר זה	[רבי]											קסד
וא"ל זונין לרבי: כך מנהגה של אומה זו, מלך שנה - מונין לו שתיים, שתיים - מונין לו שלש	[זונין]											קסד
בתר דשמעה מזונין סברה.												קסד
בתר דשמעה מזונין סברה.												קסד
יבדק אימתי עמד ארכן בארכנוותיה.	רבי חנינא:											קסד
ודלמא דאריך מלכותיה												קסד
כך מנהגה של אומה זו, שנה ראשונה קורין לו ארכן, שניה - קורין לו דיגון.	רב הושעיא:											קסד
ודלמא עבורי עברוהו והדר אוקמוהו												קסד
ההוא - ארכן דיגון קראו ליה.	רבי ירמיה:											קסד
הריני נזיר - סומכוס אמר: הינא - אחת, דיגון - שתיים, טריגון - ג', טטריגון - ארבע, פנטיגון - חמש.	ת"ר:											קסד
בית עגול, דיגון, טריגון, פנטיגון - אינו מטמא בנגעים, טטריגון - מטמא בנגעים.	תנו רבנן:											קסד
מנא הני מילי?												קסד
למעלה אומר (ויקרא י"ד) קיר, קירות - שתיים, למטה אומר קיר, קירות שתיים - הרי כאן ארבע.	דתנו רבנן:											קסד
ההוא מקושר דאתא לקמיה דרבי												קסד
ואמר רבי: אין זמן בוזה?	[רבי]											קסד

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
א"ל ר' שמעון ב"ר לרבי: שמא בין קשריו מובלע?	[ר' שמעון ב"ר לרבי]											◊	קסד:	
פלייה וחזייה.	[רבי]												◊	קסד:
הדר חזא ביה רבי בבישות													◊	קסד:
א"ל: לאו אנא כתבתי, ר' יהודה חייטא כתביה.	[ר' שמעון ב"ר לרבי]												◊	קסד:
א"ל: כלך מלשון הרע הזה.	[רבי]												◊	קסד:
זימנין הוה יתיב קמיה וקא פסיק סידרא בספר תהלים													◊	קסד:
אמר רבי: כמה מיושר כתב זה	[רבי]												◊	קסד:
אמר ליה: לאו אנא כתבתי, יהודה חייטא כתביה.	[ר' שמעון ב"ר לרבי]												◊	קסד:
א"ל: כלך מלשון הרע הזה.	[רבי]												◊	קסד:
בשלמא התם איכא לשון הרע, אלא הכא מאי לשון הרע איכא?													◊	קסד:
משום דרב דימי													◊	קסד:
לעולם אל יספר אדם בטובתו של חברו, שמתוך טובתו בא לידי רעתו.	דתני רב דימי אחוה דרב ספרא:												◊	קסד:
שלש עבירות אין אדם ניצול מהן בכל יום: הרהור עבירה, ועיון תפלה, ולשון הרע.	רב עמרם אמר רב:												◊	קסד:
לשון הרע סלקא דעתך?													◊	קסד:
אלא, אבק לשון הרע.													◊	קסה:
רוב בגזל, ומיעוט בעריות, והכל בלשון הרע.	רב יהודה אמר רב:												◊	קסה:
בלשון הרע סלקא דעתך?													◊	קסה:
אלא, אבק לשון הרע.													◊	קסה:
הכל כמנהג המדינה.	רשב"ג:												◊	קסה:
ותנא קמא לית ליה מנהג מדינה?													◊	קסה:
באתרא דנהיגי פשוט, וא"ל: עביד לי פשוט, ואזל עבד ליה מקושר - קפידא. נהיגי מקושר, וא"ל: עביד לי מקושר, ואזל עבד ליה פשוט - קפידא. כי פליגי - באתרא דנהיגי בפשוט ומקושר, וא"ל: עביד לי פשוט, ואזל עבד ליה מקושר	רב אשי:												◊	קסה:
קפידא	מר סבר: [ת"ק]												◊	קסה:
מראה מקום הוא לו.	ומר סבר: [רשב"ג]												◊	קסה:
רשב"ג ור"ש ור"א אלעזר, כולהו סבירא להו: מראה מקום הוא לו.	אביי:												◊	קסה:
רשב"ג													◊	קסה:
הא דאמרן.													◊	קסה:
ר"ש													◊	קסה:
אם הטעה לשבח - הרי זו מקודשת.	דתנן, ר"ש:												◊	קסה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
central point for summary and review	
key-מקרא:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ר' אלעזר												קסה
האשה שאמרה התקבל לי גיטי ממקום פלוני, וקיבלו לה ממקום אחר - פסול	דתנן: [ת"ק]	♦	■									קסה
מכשיר	רבי אלעזר:	♦	■									קסה
קפידא	מר סבר: [ת"ק]	■										קסה
מראה מקום הוא לו.	ומר סבר: [רבי אלעזר]	■										קסה
פשוט שכתוב בו עד אחד כו'.											■	קסה <
בשלמא מקושר שכתוב בו שני עדים פסול - איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל ובעלמא כשר הכא נמי כשר, קמ"ל דפסול, אלא פשוט שכתוב בו עד אחד - פשיטא											‡	קסה
לא נצרכא, דאפי' עד אחד בכתב ועד אחד בפה.	אביי:										!	קסה
אמימר אפשר בעד אחד בכתב ועד אחד על פה.	[אמימר]										■	קסה
והא דאביי מאי?	רב אשי לאמימר:										‡	קסה
לא שמיע לי, כלומר לא סבירא לי.	א"ל: [אמימר]										!	קסה
אלא קשיא מתניתין	[רב אשי]										‡	קסה
הא קא משמע לן, דשנים במקושר כעד אחד בפשוט, מה התם פסולא דאורייתא, אף הכא נמי פסולא דאורייתא.	[אמימר]										!	קסה
עד אחד בכתב ועד אחד על פה, מהו שיצטרפו? אליבא דתנא קמא דרבי יהושע בן קרחה לא תיבעי לך, דאפילו שנים בכתב שנים על פה לא מצטרפי, אלא כי תיבעי לך - אליבא דר' יהושע בן קרחה, שנים בכתב ושנים על פה הוא דמצטרפי, אבל עד אחד בכתב ואחד על פה לא מצרפינן, או דלמא לא שנא?	תדע, דשלחו מתם חברייא לר' ירמיה:										^	קסה
אני איני כדאי ששלחתם לי, אלא כך דעת תלמידכם נוטה - שיצטרפו.	שלח להו: [רבי ירמיה]	■	■								!	קסה
אנן הכי מתנינן לה, דשלחו ליה חברייא לרבי ירמיה: שנים שהעידו אחד בבית דין זה ואחד בבית דין זה, מהו שיבואו בית דין אצל בית דין ויצטרפו? אליבא דתנא קמא דר' נתן לא תיבעי לך, דאפילו בחד בית דינא נמי לא מצטרפי, אלא כי תיבעי לך - אליבא דר' נתן, בחד בי דינא הוא דמצטרפי, אבל בתרי בי דינא לא מצטרפי, או דלמא לא שנא?	אמר ליה: [רב אשי]										^	קסה
אני איני כדאי שאתם שלחתם לי, אלא כך דעת תלמידכם נוטה - שיצטרפו.	ושלח להו: [רבי ירמיה]	■									‡	קסה
הכי שלחו ליה: שנים שהעידו בב"ד זה וחזרו והעידו בב"ד זה, מהו שיבואו אחד מכל ב"ד ויצטרפו? אליבא דר' נתן לא תיבעי לך, השתא עדים מצרפינן, דייני מיבעיא? אלא כי תיבעי לך - אליבא דת"ק דר' נתן, עדים הוא דלא מצרפינן, אבל דייני מצרפינן, או דלמא ל"ש?	מר בר חייא:										^	קסה
אני איני כדאי שאתם שלחתם לי, אלא כך דעת תלמידכם נוטה - שיצטרפו.	שלח להו: [רבי ירמיה]	■										קסה
הכי שלחו ליה: שלשה שישבו לקיים את השטר ומת אחד מהן, צריכי למכתב במוטב תלתא הוינא וחד ליתוהי, או לא?	רבינא:										^	קסה
שלח להו: אני איני כדאי שאתם שלחתם לי, אלא כך דעת תלמידכם נוטה, שצריכינן למכתב במוטב תלתא הוינא וחד ליתוהי.	שלח להו: [רבי ירמיה]	■										קסה
ועל דא עיילוהו לרבי ירמיה בבי מדרשא.		■										קסה